

Al heeft de Schrijver door zijn verklaring in de Inleiding: „dat „hij zich van de onvolledigheid der in dit geschrift verzamelde herinneringspunten bewust is”, reeds bij voorbaat ontwapend, toch mogen enkele opmerkingen hier een plaats vinden.

Voor al in een werk, bestemd den beginnenden bacterioloog in handen gegeven te worden, komt het mij voor een bepaalde fout te zijn, dat, bij de beschrijving der kweekmethoden voor de verschillende micro-organismen, niet is vermeld of het in cultuur brengen op de aangegeven wijze al of niet gemakkelijk gelukt. Het kweken van actinomyces bijv. is volgens deze tabellen even eenvoudig als dat van miltvuur-bacillen. Dezelfde opmerking geldt voor het kweken van gonococcen. Wel is het eenvoudig om uit pus van een gonorrhoe diplococcen te kweken, zelfs zoodanigen, die zich volgens GRAM met min of meer gemak laten ontkleuren, maar het kweken van gonococcen is nog altijd niet zoo geheel eenvoudig. De methode van kweeking op varkensserum met nutrose volgens WASSERMANN, had met evenveel recht hier kunnen worden vermeld als de zure gelatine van TURRO en de urine-agar van FINGER. Onder de beschrijving van de malleïne als onderkenningmiddel bij kwaden droes staat vermeld, dat na de inspuiting ontstaat een eigenaardige (?) temperatuursverhoging. Dit vraagteken is, naar ik meen, hier misplaatst. Het temperatuursverloop is werkelijk karakteristiek: zeer snelle stijging met daarop volgende langzame daling en in de dalende lijn een tweede stijging. De kansen voor de betrouwbaarheid van malleïne als diagnosticum stijgen meer en meer. Nog onlangs kon ik bij 3 paarden, die geen enkel klinisch verschijnsel van malleus vertoonden, doch uithoofde van de positieve reactie na de inspuiting waren afge- maakt, uit de bij de obductie gevonden longhaarden kwade droes- bacteriën kweken.

DE HAAN.

---

## INGEZONDEN.

---

*Aan de oud-leden van het Militaire Studentencorps  
„Mavors Medicator”.*

Ter gelegenheid van de Mavors-Reunie, in 1894 gehouden, werd besloten die Reunie te herhalen alle vijf jaar, het eerst in 1899. De Commissie, met de voorbereiding hiervan belast, heeft dit mandaat niet uit het oog verloren; maar wel heeft zij eenigszins gearzeld daaraan uitvoering te geven. Zij overwoog dat de Reunie, om te slagen, diende samen te vallen met de Algemeene Vergadering der Ned. Maatschappij ter bevordering der Geneeskunst; maar vreesde aan den anderen kant, dat hierin ditmaal juist een bezwaar zou kunnen zijn gelegen, nu die vergadering reeds drie volle dagen

voor zich zou eischen. Het is haar verder echter gebleken, dat een uitstel bij velen uwer niet in den smaak zou vallen, en vooral dat de regeling der Algemeene Vergadering een ongezochte gelegenheid zal aanbieden om den tweeden dag de oud-leden van ons corps althans aan den middagdisch te vereenigen.

Zij besloot daarom U voor te stellen de Reunie in dien vorm te houden, en verzoekt dat zij, die zich hiermede kunnen vereenigen, en voornemens zijn aan dien gemeenschappelijken maaltijd deel te nemen, vóór 1 Juni a. s. hiervan mededeeling doen aan den 2den ondergeteekende (adres: 's-Gravenhage, Corn. Speelmanstraat N<sup>o</sup>. 1).

Het ligt in onze bedoeling te trachten in of bij Arnhem een gelegenheid te vinden, waar à f 3.— (incl. wijn) zal kunnen worden gedineerd.

Welke die plaats zal zijn zal bij genoegzame deelneming aan hen, die zich zullen hebben aangemeld, tijdig worden bericht.

Laag-Soeren,

April 1899.

's-Gravenhage,

*Namens de Reunie-Commissie:*

G. L. V. D. BURG, *Voorzitter.*

J. MENNO HUIZINGA, *Secretaris.*

#### PROFESSOR SPRONCK'S VERDEDIGING.

Het tweede opstel van Prof. SPRONCK meende ik niet te moeten beantwoorden. Dat de heer SPRONCK zich niet te goed acht om op die wijs te polemiseren moet hij zelf weten. Mij wil het toeschijnen dat hij daardoor slechts zich zelf en de zaak die hij voorstaat schaadt, maar ik achtte het beneden mij om er op te antwoorden. Doch nu de Afdeeling Zeeland openlijk van haar verontwaardiging over de wijze waarop de Heer SPRONCK mij heeft aangevallen heeft doen blijken, en nu in die Afdeeling ook mijn wetenschappelijk standpunt waardeering blijkt te hebben gevonden, acht ik het plicht om wat in Prof. SPRONCK's opstel als zakelijke argumentatie zou kunnen worden aangemerkt te weerleggen.

Prof. SPRONCK zegt dan (pag. 525): „La remarquable tolerance des animaux „immunisés contre la diphtérie vis-à-vis du streptocoque heeft zijn opmer- „kelijkheid reeds lang verloren omdat BEHRING geschreven heeft: Nun be- „kommen nicht selten die mit Diphtheriegift behandelten Pferde Abscesse „in welchen sich Streptococcen nachweisen lassen. Solche Pferde stehen „also unter dem Einfluss einer Streptococceninfection und können 1) auf „diese Weise Streptococcentoxin nach dem Ueberstehen der Infection „produzirt haben”. Als er nu stond dat BEHRING bij die paarden dat anti- toxine inderdaad gevonden had zou men het nog als een argument kunnen aanmerken. Maar dat staat er niet, BEHRING zegt alleen dat die paarden streptococcen antitoxine *kunnen* hebben geproduceerd. Doch met mogelijk- heden kan men niets *bewijzen*. Het bestaan van die antitoxine kan BEHRING bovendien niet geconstateerd hebben, want dan zou hij en andere serum- vrienden niet kunnen beweren, dat het diphtherie-serum bij streptococcen- infectie onwerkzaam is. Ook wordt de zaak niet waarschijnlijker gemaakt

1) Ik cursiveer.